

CAUSA MEMORIAE

Η ΥΠΟ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΘΡΟΝΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΣΤΗΝ ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΝ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΙΚΑΝΟΝΙΚΕΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΠΑΠΟΚΑΙΣΑΡΙΚΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΩΝ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΗΓΗΤΩΡΩΝ

Η υπό της Πρωτοθρόνου και Πρωτευθύνου Μητρός Αγίας Μεγάλης του Χριστού Κωνσταντινουπολίτιδος Εκκλησίας χορήγηση κυρίως του αυτοκεφάλου εκκλησιαστικού διοικητικού καθεστώτος και ολιγότερον της πατριαρχικής αξίας και τιμής σε πλείστες όσες περιπτώσεις συνοδεύθηκε από την δυσφορία ή και δυστοκία ενίων άλλων παλαιότερων τοπικών Ορθοδόξων Αυτοκεφάλων Εκκλησιών είτε επειδή η χορήγηση της αυτοκεφάλου εκκλησιαστικής χειραφετήσεως σε μία νεοϊδρυθείσα τοπική Ορθόδοξη Εκκλησία συνεπάγετο τον επαναπροσδιορισμό της εκκλησιαστικής κανονικής δικαιοδοσίας αυτής επί εδαφών τα οποία κατά το πρότερον υπήγοντο στην εκκλησιαστική δικαιοδοσία άλλων Ορθοδόξων Εκκλησιών, είτε επειδή ένιοι εκκλησιαστικοί ηγήτορες ένεκα μωροφιλόδοξων, ιμπεριαλιστικών τάσεων (π.χ. της Ορθοδόξου εν Ρωσία Εκκλησίας) θεωρούσαν και μέχρι τούδε, τραγικότατα, θεωρούν ότι τοιουτοτρόπως απομειούται η εκκλησιαστική ή μάλλον κοσμική ένεκα ρουβλίων επιρροή καθώς και το «κύρος» τους επί των λοιπών τοπικών Ορθοδόξων Εκκλησιών, τις οποίες αντιμετωπίζουν ως άβουλα πειθήνια φερέφωνα και δουλικώς υποτεταγμένες θεραπεινίδες του ρωσικού *imperium*, είτε ακόμη λόγω της προσδέσεως των εκκλησιαστικών ηγητόρων ενίων τοπικών Ορθοδόξων Εκκλησιών στο πολιτικό - εθνικιστικό άρμα των αρχόντων του κράτους τους προς εξυπηρέτηση γεωπολιτικών και γεωστρατηγικών σχεδιασμών και σκοπιμοτήτων που αίρονται διά της χορηγήσεως υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου της εκκλησιαστικής αυτοκεφαλίας σε μια νεόφυτη τοπική Ορθόδοξη Εκκλησία, και εν τέλει λόγω της πάλιν και πολλάκις εν τοις πράγμασιν επιβεβαιώσεως του Πρωτοθρόνου και Πρωτευθύνου Αρχidiaκονικού ρόλου και της μεγατίμου και βαρυτίμου ενοποιητικής και ειρηνοποιού εν Ορθοδόξοις προνομιακής αποστολής της Πρωτοκλήτου Μητρός Αγίας Μεγάλης του Χριστού Κωνσταντινουπολίτιδος Εκκλησίας.

Νέφη, βροντές, αστραπές και καταγίδες αίρουν, ως επί το πλείστον, κύματα θαλάσσης μεγάλα λόγω της χορηγήσεως υπό του Πρωτοθρόνου Οικουμενικού Πατριαρχείου του αυτοκεφάλου εκκλησιαστικού καθεστώτος σε μία τοπική Ορθόδοξη Εκκλησία, αλλά τα πάντα παρέρχονται και υπό τον ανατέλλοντα της δικαιοσύνης θερμουργό ήλιο της αγάπης, της δικαιοσύνης και της εν Χριστώ ελευθερίας και ενότητος ειρηνεύουν στο πάντιμο και καθαγιασμένο εκκλησιαστικό σώμα της Αγίας Ορθοδοξίας, επειδή κατά την αθηναγόρεια σοφή ρήση: «**Η Εκκλησία πορεύεται**». Ναι! «**Η Εκκλησία πορεύεται και πλην Λακεδαιμονίων**». Τούτο δε επιπροσθέτως διακηρύττουμε αναφορικώς με τους υπονομευτές της πανορθόξου και διορθόξου ενότητος Ρώσους παντός βαθμού ρασοφόρους και τους εξωνημένους, τραγικούς δορυφορίσκους αυτών, σλαβοφώνους, αραβοφώνους και δυστυχώς ελληνοφώνους και δη ελλαδίτες... ανίερους και άνομους φαναριομάχους.

Στην χορεία των τοπικών Αγιωτάτων Αυτοκεφάλων Ορθόδοξων Εκκλησιών συμπεριελήφθη εν έτει 1998 και εκείνη των χωρών Τσεχίας και Σλοβακίας, αφού όμως κατά το πρότερον επί της πατριαρχίας του Κωνσταντινουπόλεως Μελετίου Δ΄ του Μεταξάκη (1921-1923), κατόπιν του υποβληθέντος σχετικού αιτήματος των εκεί διαβιούντων Ορθοδόξων, η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου ανεκήρυξε εν έτει 1923 την τοπική Ορθόδοξη Εκκλησία της Τσεχίας και Σλοβακίας σε αυτόνομη με πρώτο κανονικό Αρχιεπίσκοπο αυτής, τον χειροτονηθέντα εις Επίσκοπον εν Φαναρίω της Κωνσταντινουπόλεως Σαββάτιο.

Άξιο ιδιαίτερας μνείας είναι το γεγονός ότι ο Αρχιεπίσκοπος Σαββάτιος κατά το σωτήριο έτος 1948 εξήτησε εγγράφως, όλως μάλιστα αιφνιδίως, από την Πρωτόθρονη και Πρωτεύθυνη Μητέρα Αγία Μεγάλη του Χριστού Κωνσταντινουπολίτιδα Εκκλησία την «*απόλυση*» αυτού και της υπ' αυτού Ορθοδόξου Αρχιεπισκοπής Τσεχοσλοβακίας από το δικαιοδοτικό ιεροκανονικό κλίμα του Οικουμενικού Πατριαρχείου προκειμένου να υπαχθούν στην δικαιοδοσία του Πατριαρχείου Μόσχας, το οποίο, όπως πάντοτε τραγικώς συμβαίνει, εκρύπτετο όπισθεν της κατευθυνόμενης αντικανονικής αυτής ενεργείας.

Μεγίστης ιστορικής και ιεροκανονικής σημασίας και αξίας είναι η απολύτως αρνητική απαντητική επιστολή του αιδιόμου Οικουμενικού Πατριάρχου Μαξίμου Ε΄ (1946-1948), ο οποίος «*expressis verbis*» υπογράμμισε στον Πράγα Σαββάτιο, μεταξύ άλλων, τα κάτωθι: «... *κατάπληξιν, ως εικός, προϋξένησεν ημίν το αίτημα τούτο αυτής. Έδει γαρ ίνα η υμετέρα Ιερότης καλώς γνώσκη, ότι ουκ έξεστι τοις Επισκόποις μεθίστασθαι κατ' ιδίαν βούλησιν και προαίρεσιν από της υφ' ην τελούσιν έκαστος αυτών εκκληρώθη επαρχίαν, επί συγχύσει μεν των δικαίων και των ορίων των κατά τόπους αγίων του Θεού Εκκλησιών, καταλύσει δε και της αρχήθεν εν τη διοικήσει της Εκκλησίας κατασταθείσης τάξεως.*

Η υπαγωγή της Ορθόδοξου Αρχιεπισκοπής Τσεχοσλοβακίας υπό την της Αγιωτάτης Ρωσικής Εκκλησίας δικαιοδοσίαν, δι' ην η υμετέρα Ιερότης την ημών αιτείται άδειαν, μηδοποστιούν εστι δυνατόν ίνα ευλογηθή και επιτραπή, καθ' όσον, ει ο καθ' ημάς Αγιώτατος Οικουμενικός Θρόνος παρείχε την προς τούτο ευλογίαν, πρώτος αυτός παρεβίαζεν αν και κατέλυε την κρατούσαν κανονικήν τάξιν, ης τέτακται φύλαξ και επιτηρητής. Η Ορθόδοξος Αρχιεπισκοπή Τσεχοσλοβακίας, δι' ιστορικούς τε και κανονικούς λόγους αποτελούσα τμήμα του καθ' ημάς κλίματος, πώς αποτελέσει μέρος τοπικής Εκκλησίας, ης η δικαιοδοσία ου δύναται επεκταθήναι πέρα των αρχήθεν καθωρισμένων αυτή ορίων, ει μη διά παραβιάσεως θεμελιωδών κανόνων Αγίων Οικουμενικών Συνόδων;

Γνωρίζοντες τοίνυν διά της παρούσης τη Υμετέρα Ιερότητι την επί τω αιτήματι αυτής κατάπληξιν ημών, και επιδηλούντες ότι πάσα παρά γνώμην ημών ενέργεια αυτής μέλλει ίνα συνεπάγηται την λήψιν των ενδεικνυομένων κανονικών μέτρων, προτρεπόμεθα αυτήν, εξ αποφάσεως συνοδικής, όπως και εφεξής μη αμελή της κατά την εις Επίσκοπον χειροτονίαν και εις Αρχιεπίσκοπον ανάδειξιν αυτής ανατεθείσης αυτή από μέρους του καθ' ημάς Αγιωτάτου Οικουμενικού Θρόνου εντολής του ποιμαίνειν το Ορθόδοξον αυτόθι πλήρωμα και αγρύπνως μεριμνάν περί της σωτηρίας αυτού, συναρωγόν και συναντιλήπτορα έχουσα εν παντί τον Ουράνιον της Εκκλησίας Κυβερνήτην, ου η χάρις και το άπειρον έλεος είη μετ' αυτής...».

Επειδή δε οι εθνοφυλετιστές ιμπεριαλιστές και μωροφιλόδοξοι υπονομευτές της πανορθόδοξου ενότητας εν Μόσχα εκκλησιαστικοί ηγήτορες ομού μετά των πειθήνιων άβουλων δορυφόρων τους εν οίς και οι της Τσεχοσλοβακίας εκκλησιαστικοί ηγήτορες τολμούν να επικρίνουν την Πρωτόθρονη και Πρωτεύθυνη αυτών Μητέρα Αγία Μεγάλη του Χριστού Κωνσταντινουπολίτιδα Εκκλησία διότι εχορήγησε, ως μόνη αυτή κατέχει τούτο το ύψιστο ιεροκανονικό εν Ορθόδοξοις προνόμιο, το αυτοκέφαλο εκκλησιαστικό διοικητικό καθεστώς στην νεόφυτη κανονική Ορθόδοξη εν Ουκρανία Εκκλησία, οφείλουν να ενθυμούνται, πριν από κάθε τοποθέτησή τους, ότι εν έτει 1951 οι τότε εκκλησιαστικοί εν Μόσχα ηγήτορες εχορήγησαν αντικανονικώς και αυθαιρέτως, προκλητικώς και πραξικοπηματικώς, το ούτως ή άλλως απολύτως άκυρο, ανυπόστατο και αβάσιμο «αυτοκέφαλο» στην μέχρι τότε Αυτόνομη Ορθόδοξη εν Τσεχοσλοβακία Εκκλησία και μάλιστα ο Μόσχας προέβη στην αντικανονική και αυθαίρετη αυτή ενέργεια ένεκα πολιτικών σκοπιμοτήτων ικανοποιώντας το σοβιετικό αθεϊστικό καθεστώς προκειμένου να επιτευχθεί ο έλεγχος της τοπικής Ορθόδοξου εν Τσεχοσλοβακία Εκκλησίας και να πληγεί το κύρος του Πρωτοθρόνου Οικουμενικού Πατριαρχείου, αλλά απέτυχε παταγωδώς διότι η Πρωτόθρονος και Πρωτεύθυνος Μητηρ Αγία Μεγάλη του Χριστού Κωνσταντινουπόλιτις Εκκλησία εθεράπευσε φιλοστόργως το κανονικώς και εκκλησιαστικώς πάλαι ποτέ απόπημα, χορηγώντας εν έτει 1998, επί της πατριαρχίας του Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίου Α΄, κατόπιν δε σχετικού υποβληθέντος αιτήματος του αιδίδιμου Αρχιεπισκόπου Δωροθέου εξ ονόματος του Ορθόδοξου κλήρου και του λαού των χωρών Τσεχίας και Σλοβακίας, διά Πατριαρχικής και Συνοδικής Πράξεως της Αγίας και Ιεράς Συνόδου, το αυτοκέφαλο εκκλησιαστικό διοικητικό καθεστώς. Περί πάντων των ως άνω και οι *«λίθοι κεκράζονται»*, οπότε οι σύγχρονοι εκκλησιαστικοί ηγήτορες της θυγατρός Ορθόδοξου εν Τσεχοσλοβακία Εκκλησίας οφείλουν εντίμως να διαθέτουν οξυτέρα εκκλησιαστική ιστορική μνήμη και ο έχων νουν νοεΐν νοεΐτω...

Η δε υπό της Πρωτοθρόνου και Πρωτευθύνου Μητρός Αγίας Μεγάλης του Χριστού Κωνσταντινουπολίτιδος Εκκλησίας χορήγηση του αυτοκέφαλου εκκλησιαστικού διοικητικού καθεστώτος στην κανονική Ορθόδοξη εν Ουκρανία Εκκλησία, κατά τα Θεοφάνεια της 6ης Ιανουαρίου 2019, όπως και σε όλες τις άλλες περιπτώσεις χορηγήσεως του αυτοκεφάλου εκκλησιαστικού διοικητικού καθεστώτος σε μία τοπική Ορθόδοξη Εκκλησία, αποδεικνύει, επαληθεύει και επιβεβαιώνει, λόγοις και έργοις, το άλλοτε συνοδικώς γραφέν και διακηρυχθέν πάσι τοις Ορθόδοξοις, ότι: *«ακλόνητον την βάσιν της κανονικής τάξεως έχουσα και διαφυλάττουσα η Αγία του Χριστού Εκκλησία εν τη της εκκλησιαστικής διοικήσεως οικονομία, οΐδε και είωθεν εν τη εμμελεί αυτής περί της απανταχού ιεράς ευταξίας και καταστάσεως φροντίδι ευθετίζειν και διέπειν τα επί μέρους κατά τας ανάγκας και τους καιρούς, εναρμόνιον πάντοτε στοχαζομένη αποφαίνειν πανταχού κατά την χρείαν των καιρών και των πραγμάτων την ιεράν τάξιν ήπερ η εκκλησιαστική κατάστασις καθωραΐζεται»*.